

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n
tiedotuslehti 2/2004

RES:n juhlavuosi
A.F. Airolle patsas Heinolaan
CUP-ammunta tuloksia

Lylyinen 2004 Hälvälässä

Lehdessä myös kattava luettelo tulevista tapahtumista

Puheenjohtajan kokemuksia piirin toiminnasta

Toimittuani kahdeksisen kuu- kautta piirin puheenjohtajana, olen saanut tutustua useisiin lehtemme lukijoihin. Se tässä on ollutkin mielenkiintoisinta.

Piirin kilpailut tältä vuodel- ta ovat nyt käyty. Kilpailujen toteutus oli perusyhdistysten vastuulla ja erinomaisesti Padasjoella, Asikkalassa ja Orimattilassa olikin suoritus- paikat rakennettu ja järjestelyt toimivat. Kuten jo aiemmin on todettu, kilpailujen järjestäjät löytyivät aikanaan helposti piirihallituksessa ja kaikki heistä myös tehtäviinsä sitoutuivat. Lämmin kiitoksemme teille, järjestäjät ja kilpailijat! Palkinto- jen jako sen sijaan ontui todella pahasti. Syyllinen tähänkin on tietenkin allekirjoittanut. Myös tapahtumapaikkoja voidaan arvostella siitä, että yhtä vaille kaikki ovat Lahden eteläpuolel- la. Ensi vuoden toimintasuun- nitelmassa täytyy tarkastella paremmin myös alueittaista tasapuolisuutta.

Piirin tapahtumien painopis- tettä on hiukan laajennettava. Ei ole tarkoituksenmukaista, että tapahtumia on vain lähes aktiivurheilijoille. Tästä syystä Kärkölässä on syyskuun 18 p:nä klo 15 maastoampuma- tapahtuma. Järvelän ampu-

maradalla ammutaan ainakin ilma- ja pienoiskiväärillä sekä värikuula-aseilla. Aseet voivat olla omia tai lainattuja. Osal- listumismaksua on perittävä hiukan, osallistuja voi kilpailla tai vain kokeilla, oman halunsa mukaan.

Kaikki piirin tapahtu- mat ovat perusyhdis- tysten työn varassa.

Reserviläispiiri on sellainen organisaatio, että sillä ei ole lainkaan suoritusporrasta, on vain johtoporras. Kun piirin pitäisi olla perusyhdistysten tukena, ei se ole näillä voimilla mahdollista. Kaikki piirin ta- pahtumat ovat perusyhdistys- ten työn varassa. Piirin johto sitten korkeintaan käväisee paikalla ja kuittaa matkarahat. Maanpuolustusjärjestöjä on kentällä limittäin ja lomittain. Tehtäväjako on tekemättä ja samat aktiivit toimivat milloin minkäkin nimisen järjestön riveissä. Alkukesällä valmistu- nut Vapaaehtoisen maanpuo- lustuksen selvitystyön raportti

ei tältäkään osin oikein minulle auennut, ehkäpä syksyllä val- mistuva puolustuspoliittinen selonteko tuo lisätietoa. Or- ganisaatiot eivät oikein vastaa nykyajan vaatimuksia, paljon melua, mutta vähän villoja.

Keväällä vierailin useissa yh- distyksissä tekemässä RUL:n antamaa haastattelutehtävää. Luulen, että liiton tarkoitus oli ennen kaikkea lähentää pii- riä ja perusyhdistyksiä, joka mielestäni onkin keskeisin ke- hittämissä tehtävä piirissämme. Kunhan nyt tapaan reserviläis- yhdistysten edustajia, niin yksi kierros alkaa olla tehty.

Kuivempaa syksyä!
Juha Nuoritalo

Päijät-Hämeen
ILVES
No 2/2004, 46. vuosikerta

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hä- meen Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille Päijät-Hämeen Reserviläispiirin jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Res- erviläispiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Päijät-Hämeen ILVES
Seuraavan lehden ilmestymisaika:
helmikuu 2005

Toimituskunta: Työvaliokunta

Toimituksen osoite:
Päijät-Hämeen Reserviläispiiri
Päijänteenkatu 5 A
15140 LAHTI
puh ja fax (03) 782 7358

Piirisihteeri:
Kimmo Salojoki
040-553 4424
kimmo.salojoki@koskisen.fi

Päätoimittaja: Heikki Koskinen,
Teollisuustie 15, 17500 PADASJOKI.
puh (03) 551 2186, fax (03) 551 3022
heikki.koskinen@
padasjoen-kirjapaino.inet.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino

Reserviläisliiton juhlavuosi on myös tilaisuus muistaa jäsenistöä

Reserviläisliiton juhlavuosi lähestyy. Liitto täyttää ensi vuonna 50 vuotta. Tästä syystä liiton hallituksen päätöksellä on perusteilla Erikoisluokan ansiomitali. Ensimmäiset mitalit myönnetään 17.4.2005 jolloin liitto täyttää 50 vuotta.

Mitalia tullaan myöntämään vastaisuudessa ainoastaan liiton erityisten merkkivuosien yhteydessä. Näin ollen Erikoisluokan ansiomitalista ei tule massatuotetta. Arvoasteikossa Erikoisluokan ansiomitali sijoittuu Pronssisen ja Hopeisen ansiomitalin välille.

Erikoisluokan ansiomitalia kannetaan samanaikaisesti liiton Kultaisen, Hopeisen tai Pronssisen ansiomitalin tai Ansioristin kanssa. Tällöin se sijoittuu Hopeisen ansiomitalin jälkeen, mutta ennen Pronssita ansiomitalia. Erikoisluokan ansiomitalille ja sen nauhalaatalle on haettu kanto-oikeutta sotilas- ja virkapuvussa.

Mitalin myöntö- ja hakuperusteita

Liiton jäsenyhdistyksen jäsenelle, joka on toiminut vähintään 10 vuotta liiton tarkoituksien hyväksi tai on muutoin erityisen ansioitunut maanpuolustustyössä.

Liittoon kuulumattomalle henkilölle, joka on pitkäaikaisesti ja ansiokkaasti toiminut Reserviläisliiton tai sen jäsenyhdistyksen tai piirin tarkoituksien hyväksi.

Ulkomaalaiselle, joka on pitkäaikaisesti ja ansiokkaasti edistänyt yhteistyötä oman valtionsa, sen puolustusvoimien tai maanpuolustusjärjestön ja Reserviläisliiton, sen jäsenyhdistyksen tai reserviläispiirien välillä.

Haku yhdistysten kautta

Juhlavuodeksi 2005 haettava Erikoisluokan ansiomitalin hakuprosessi hoidetaan liiton jäsenyhdistysten kautta. Yhdistysten tulee lähettää koottu huomionosoitusesitys reserviläispiiriin. Piirien tulee toimittaa yhdistysten esitykset liitolle viimeistään 30.11.2004 mennessä. Näin ollen yhdistykset voivat jo tässä vaiheessa aloittaa esitysten teon ja toimittaa esitykset Päijät-Hämeen Reserviläispiirille mahdollisimman pian.

Erikoisluokan ansiomitalin on omakustanteinen ja sen hinta on 42 euroa. Hinta sisältää mitalin ja kunniakirjan. Lähtökohtana on, että mitalin maksaa asianomainen itse mutta myös yhdistys voi halutessaan hoitaa kustannuksen.

Erikoisluokan ansiomitalista

kiinnostuneen jäsenen tulee ottaa yhteyttä omaan yhdistykseensä. Toivottavaa olisi, että yhdistykset lähestyisivät myöntökriteerit täyttäviä jäseniään.

Päijät-Hämäläiset yhdisten vastaavat! Osoittakaa jäsenistölle, että he ovat huomion arvoisia. Kootkaa ajoissa myöntökriteerit täyttävät jäsenistöjen listat hyvissä ajoin ja toimittakaa piiriin.

Juhlavuonna tapahtuu

Reserviläisliiton varsinainen 50-vuotisjuhla järjestetään osana liiton vuosikokoustopahtumaa 17.4. Helsingin Yliopiston juhlasalissa. Juhlavuoden viikonlopputapahtumat alkavat jo perjantaina 15.4.

Myös piirit ja yhdistykset osallistuvat juhlavuoden tapahtumaan. Sunnuntaina 10.4. järjestetään

yhteinen seppelenlasku sankarihaukoille, johon mahdollisimman monen liiton jäsenyhdistyksen toivotaan osallistuvan. Liitto tulee laatimaan tiedotepohjan ko. tapahtumasta yhdistyksille paikallista tiedottamista varten.

Myös piirien toivotaan osallistuvan juhlavuoden tapahtumaan. Päijät-Hämeen reserviläispiirin juhlavuoden tapahtumaa on kutsuttu toteuttamaan sotakamreeri Aimo Koskentolaa. Hän on varo-

vaisen myöntävästi suhtautunut asiaan. Kiitos siitä hänelle. Liitto tukee juhlatapahtumaa rahallisesti. Piirien tapahtuma tulee ilmoittaa hyvissä ajoin liiton toimistoon, viimeistään 29.10.2004, jotta ne voidaan kirjata osaksi Reserviläisliiton juhlavuoden toimintakalenteria. Yhdistyksille on lähetetty jäsentiedote, jossa käsitellään laajemmin juhlavuoden tapahtumia. Lukekaa se.

HK

Puolustusvoimien komentaja Juhani Kaskeala ja Mannerheim-ristin ritari Pentti Iisalo paljastavat Airon rintakuvan.

A.F. Airon patsaanpaljastustilaisuus Heinolassa

Heikki Pajuvesa

Kenraaliluutnantti ja ritari-kenraali A.F. Airon näköispatsas paljastettiin 13.9.2003 Heinolan Maaherranpuistossa. Patsas täydentää alueen historiallista antia, sillä siellä on myös mm. Sotaan lähteneiden ja Tammenlehvän muistomerkit. Sotapäällikön patsas paljastettiin juhlallisoin menoin. Muistomerkin paljastivat puolustusvoimain komentaja amiraali Juhani Kaskela ja Mannerheim-ristin ritari Pentti Iisalo. Sotilasmusiikista vastasi Panssarisoittokunta johtajanaan musiikkimajuri Heikki Saariaho. Tilaisuus veti paikalle useita satoja ihmisiä, myös minutkin, sillä harvemmin näillä seuduilla näkee puolustusvoimiemme komentajaa. Paikanpäällä oli myös Puolustusvoimien kalustoesittelyä.

Kaikki juhlapuhujat, kenttäpiispa Hannu Niskanen, kenraalimajuri evp. Juhani Ruutu, kaupunginhallituksen puheenjohtaja Raili Rotko, valtuuston puheenjohtaja Timo Ihamäki ja pv.n komentaja amiraali Juhani

Kaskela korostivat Airon ansioita korvaamattomana kenraalina. – Suorapuheisuudessaan ja kriittisyydessään Airo oli ylipäällikölle hyödyllinen. Vastuulliselle komentajalle on melkoinen etu, jos hänellä on älykäs ja pelkämätön alainen. Kaskela sanoi puheessaan.

Oikealla kuvanveistäjä Toivo Pelkonen ja vasemmalla kaupunginjohtaja Hannu Komonen.

A.F.AIRO

Mannerheim-ristin ritari, kenraaliluutnantti Aksel Fredrik Airo syntyi 14.2.1898 Turussa, missä hän myös suoritti ylioppilastutkinnon 1917. Vapaus sodan Airo taisteli 5. Pohjanmaan patterissa vapaaehtoisena Lauttakylässä, Ahvolassa ja Viipurissa. Palveltuaan kenttätykistössä nuorempana upseerina, patterin päällikkönä ja va. komentajana hänet siirrettiin yleisesikuntaan, mutta komennettiin ensin St.Cyrin sotakouluun ja sen jälkeen Sotakorkeakouluun.

Yleisesikunnassa Airo palveli toimistoupseerina ja -päällikkönä sekä vt. osastopäällikkönä vuosina 1920-1928. A.F.Airo ideoi aikanaan alueellisen puolustus- ja liikekannallepanojärjestelmän Suomeen. Eversti Airon asema operatiivisen osaston päällikkönä ja Mannerheimin arvostamana upseerina johti automaattisesti siihen, että hänestä tuli sodan alettua päämajoitusmestari ja käytännössä sotatoimien johtaja.

Näköispatsaan A.F.Airosta on veistänyt lahtelainen kuvanveistäjä Toivo Pelkonen.

MATKA KARJALAN KANNAKSELLE IHANTALAN TAISTELUJEN MUISTOMERKILLE

Heikki Pajuvesa

Ihakselan kylän Kuunjoki

Pieni joukko orimattilalaisia kotiseutumatkailijoita aloittivat varhain 4.7.04 aamulla matkan Arolan bussilla Ihakselan kylän Kuunjoelle, tarkoituksena tutustua vanhempiensa kotiseutuun ja asuinpaikkaan.

Minäkin hyppäsin matkabussiin mukaan, tietämättä sen enempää mitä päivä tuo tullessaan. Puolilta päivin ryhmä oli perillä määränpäässä, Karjalassa, ja viimeinen pari kilometriä piti kävellä jalan Kuunjoen rantaan. Siinä se paikka sitten oli, silloin ennen 1944. Nyt asuinrakennuksen paikasta ei ollut mitään jäljellä, pelkkää peltoa. Kivijalan kivet (osa niistä) oli siirretty tien toiselle puolelle metsän reunaan, paikkaan missä oli sijainnut aiemmin talon talousrakennukset.

Maisema joka levittäytyi eteeni oli vehmas ja vihreä. Luonnon kukat kukkivat kauniina pellossa. Teki mieli kerätä niitä ja ojentaa kimppu matkakumppanilleni, Annelle. Olivivathan ne olleet hänen isänsä kodin pihapiiristä kerättyjä. Ennen viljelyksessä olleet pellot viettivät loivasti alas rantaan, Kuunjokeen. Kieltämättä näkymä oli ihastuttava, tavallaan minunkin mielestä, vaikka omia sukusiteitäni ei ole Karjalaan ollenkaan.

Kirvun kirkon hautausmaa

Kotiseutumatkalaisten Ihakselan "nälän" täytyttyä, jatkoimme matkaa kylästä kylään. Kävimme mm. Kirvun kirkon rauniolla ja kirkon (entisellä) hautausmaalla. Nyt sen päälle oli rakennettu Venäjän armeijan panssarivaunujen varasto- ja huoltorakennuksia. Armeija

oli niistä paikoista kuitenkin joskus 70-luvun loppupuolella lähtenyt pois ja lähteissään rikkoneet sen minkä rikki saivat. Näkymä oli sen mukainen. Hautausmaan päälle oli aikanaan rakennettu esikunta- ja huoltorakennus sekä kuusi panssarivaunuhallia, kolme tien kummankin puolen. Yksi halli kätki sisäänsä 32 vaunua, siis yhteensä 192 panssarivaunua oli sijoitettuna ko. paikkaan.

Ihantalan taistelujen muistomerkillä

Aika kuluu ja on aika jatkaa matkaa, Viipuriin. Siellä olen käynyt viimeksi 18 vuotta sitten. Matkalla ylitämme kuuluisan Vuoksen, tietenkin siltaa pitkin. Isämme sen ylitti kuka uiden kuka veneillä tai muilla välineillä ylittäen luotisateessa. Linja-auto kiittää ohi useamman kylän, paikkoja jotka eivät sano tai kerro minulle mitään.

Katselen näkymiä ikkunan läpi. Mutta sitten autokuski sanoo, että saavumme kohta Ihantalan muistomerkillä ja pysähdymme siihen puoleksi tunniksi. Mieleeni palaa sanomalehdessä ollut

edellispäivän kirjoitus ja lehtikuvat kyseisestä paikasta ja Suomelle sen merkityksellisestä torjuntataisteluista 1944. Muistokivi ja näkemäni herättivät minussa suuria tunteita.

Karjalan kannaksella Ihantalan kylän vieressä sijaitsee rauhallinen niitty. Niityllä on suuri luonnonkivi, jossa lukee suomeksi ja venäjäksi "1944 Ihantalan taistelu, kunnia sankareille". Rauhasta ei ollut tietoaakaan 60 vuotta sitten, kun ilman täyttivät kranaatit ja pommit.

Seuraava ote on Pekka Kantakosken kirjoittamasta kirjasta Punaiset Panssari. Suomalaiset keskittävät Ihantalan-Juustilan alueelle runsaasti joukkoja. Kaikki mahdolliset divisioonat oli irrotettu Itä-Karjalasta ja Pohjois-Suomesta. Kenttätykistöä oli 20 patteristoa, yli 50 lentokonetta, lento-osasto Kuhlmeij, panssarintorjunta-aseita, saksalainen rynnäkötykkiprikaati, ja runsaasti ilmatorjunta-aseita. Ihantalan taisteluista muodostui suuri materiaalitaistelu. 6.Divisioona ryhmittyi puolustukseen Ihantalanjärven itäpäästä lounaaseen

kuuden kilometrin kaistaleelle. Tällä alueella Leningradin Rintaman joukot yrittivät läpimurtoa. 30. Kaartin Armeijakunnan hyökkäys alkoi 30.6. yöllä puolustukseen ryhmittäviä joukkojamme vastaan. Ihantalan tien suunnassa hyökkäsi kymmeniä panssarivaunuja. Kahdeksan tuhottiin lähitorjunta-aseilla ja saksalainen rynnäkötykkiprikaati tuhosi yhden JSU- 152 vaunun. Kovan painostuksen edessä joukot joutuivat vetäytymään Ihantalan kirkon mäelle. Kaksi T-34-85 vaunua ajoi hautausmaan edessä olevan Pekarín puron sillan yli. Silta oli panostettu, mutta jäänyt räjäyttämättä. Väijytysasemissa oli kaksi saksalaista rynnäkötykkiä. Ne avasivat tulen, osumasta T-34 vaunun ammuksat räjähtivät, torni lensi sivuun eikä rungosta jäänyt mitään jäljelle.

Illalla 70 Puna-ilmavoimien maa- taistelukonetta hyökkäsi Ihantalan kylän puolustajia vastaan. Sen jälkeen alkoi voimakas tykistön tulivalmistelu, 20 panssaria syöksyi hautausmaalla olevia puolustajia vastaan. Purolla panssarien oli pysähdyttävä, sen yli ei päässyt kuin siltaa pitkin. Neljä ajoi hautausmaalle, kaikki tuhottiin panssarinyrkeillä. Purolla yksi JSU-1 52 tuhoutui tykistön täysosumasta. Päivän kuluessa suomalaisten ty-

kistö ampui tällä suunnalla 5500 laukausta.

21. Armeija aloitti 3.7. ratkaisevan hyökkäyksen. Ihantalassa oli päästävä eteenpäin ja Juustilan suunnassa oli ylitettävä Saimaan kanava suoraan liikkeestä. Kello 3 alkoi hyökkääjän tulivalmistelu ja ryhmittäminen. Saksalaiset hyökkäsivät 3 9:llä Stukalla ja Lentorykmentti 4 3 8.lla pommituskoneella hävittäjien suojaamana ryhmittämisaluetta ja tykistön tuliasemia vastaan. Suomalaisten tykistö ampui odotetulla H-hetkellä 11 patteristolla viitisen tuhatta kranaattia. Hyökkäystä ei tullut, mutta klo 6.30 Ihantalan alueelle tuli toisensa jälkeen, 200 pommikonetta ja niiden jälkeen 60-70 maataistelukonetta. Puolessa tunnissa se oli ohi.

Sitten alkoi tykistön tulivalmistelu. Suomalaisten tykistö ampui hyökkäysryhmittämisaluetta. Jalkaväki eteni aalto aallon jälkeen panssareitten tukemana. Puolustajien tuli kaatoi miehiä maahan, mutta seuraava aalto jatkoi ruumiiden yli. Suomalaisten tykistö ampui koko ajan hyökkäävää jalkaväkeä ja panssareita. Panssarit vetäytyivät, mutta jalkaväki rynnisti eteenpäin, vaikka tykistön, kranaatinheittimien ja jalkaväen tuli teki riveihin ammottavia aukkoja. Pekarín purolle hyökkäys pysähtyi. Ve-

näläisten arvioitiin menettäneen 1100 miestä, kaatuneita laskettiin 400. Päivän aikana suomalaisten tykistö ja suora-ammuntatykit ampuivat 10.000 kranaattia, venäläisten arvioitiin ampuneen 15.000 kranaattia.

Heinäkuun 4. päivänä hyökkäys torjuttiin ilmavoimien ja tykistön iskuilla Ihantalan eteläpuolelle. Seuraavana päivänä taistelut riehuvat kiivaina ja illan tulen Pyöräkangas oli venäläisten hallussa. Yöllä alkoi neliökilometrin alueella suomalaisten 13 patteriston tulivalmistelu. Aamulla venäläiset oli lyöty pois. Ihantalan taistelu alkoi 21.6. ja kesti 20 päivää. Venäläisillä oli alueella joukkoja 60 000-70 000 ja suomalaisilla noin 30 000. Jos jalkaväen mies ei kestä etulinjassa paikallaan, kaikki muukin on turhaa.

Matka jatkuu, saavumme Viipuriin. Kaikki näyttää samanlaiselta kuin se oli 1980-luvun puolivälissä. Jokunen uusi rakennus oli tullut tai oli rakenteilla, mutta muuten kaupunki näytti samanlaiselta turistin silmin katsottuna, suttuiselta ja rähjäiseltä. Kierros kaupungilla ja sitten kohti Venäjän ja Suomen tullia ja raja-asemaa. Tuli paljon nähtyä ja koettua yhden päivän aikana.

TURVALLISUUSPOLIITTISEN KIRJOITUSKILPAILUN TULOKSET

Lähes 300 oppilasta 15 eri lukiosta osallistui viime talvena 19. kerran järjestettyyn kirjoituskilpailuun, joka koski turvallisuuspolitiikkaa, maanpuolustusta ja rauhankehitystä. Kilpailun järjestäjinä toimivat Hämeen Sotilasläänin yhteistoiminnassa Etelä-Hämeen, Päijät-Hämeen ja Pirkanmaan reserviläispiirien kanssa.

Arviointiryhmä on kokouksessaan 16.1. valinnut palkittaviksi seuraavat kirjoittajat:

Etelä-Häme: 1. Laura Komonen, 2. Suvi Lindholm, 3. Karoliina Saari. Kaikki Lammin lukiosta

Pirkanmaa: 1. Lasse Leponiemi, Pirkkalan Yhteislukio, 2. Sinimäkit Sintonen, Tampereen Yhteiskoulun Lukio, 3. Jukka Aaltonen, Äetsän Lukio

Päijät-Häme: 1. Taru Tupala, Tiirismaan Lukio, 2. Laura Nummela, Vääkseen Yhteiskoulun Lukio, 3. Liisa Saarela, Lahden Yhteiskoulu

Kunniamaininnalla palkitaan lisäksi: Hanna Samola Tiirismaan

Lukiosta ja Heini Turunen, Vääkseen Yhteiskoulun Lukiosta
Kilpakirjoitukset palkittiin maakunnittain erikseen siten, että kolme parasta sai rahapalkinnon:

1 palkinto	150 euroa
II palkinto	100 euroa
III palkinto	50 euroa

Ilves-lehti julkaisee kolmen parhaimman päijät-hämäläisen kirjoittajan aineet seuraavilla sivuilla.

Media sodankäynnin välineenä

Taru Tupala 3C
Tiirismaan lukio

Medialla on kiistaton asema yhteiskunnassamme vallitsevien arvojen ja asenteiden luojana. Sotaja muina kriisiaikoina median valta on suurin. Tiedotusvälineet vastaavat ihmisten turvallisuuden tarpeeseen tarjoamalla välitöntä informaatiota sotapaikalta ruokkien samanaikaisesti sekä tiedonnälkää että mielikuvitusta. Televisio, radio, internet ja lehdistö toimivat tiedottajina yksilön ja ympäröivän todellisuuden välillä.

Media-käsitteen takana on suuri joukko erilaisia ihmisiä erilaisine mielipiteineen. Sotapaikalta muualle maailmaan välitetty informaatio ei ole absoluuttinen totuus, sillä tieto kulkeutuu lukemattomien eri tahojen kautta ja muokkautuu moneenkin otteeseen ennen kuin se saavuttaa kohderyhmänsä. Televisiossa näkyvä kuva ei ole katselijan oma silmä maailmalla vaan jonkun toisen ihmisen suu hänen omassa kodissaan. Kysymys onkin siitä, antaudummeko passiivisesti tietotulvan vietäväksi vai otammeko osaa sodasta viriävään keskusteluun. Jokainen sotaa koskeva kuva ja artikkeli on tarkoitettu ensisijaisesti vaikuttamaan. Koska oikea ja väärä hahmottuvat ympäriltä saadun tiedon perusteella, on medialla suuri valta tiedonjakamisen ohella myös ihmisten oikeustajun ja arvoasenteiden muokkaajana. Katselijan, kuuntelijan ja lukijan onkin asennoiduttava erityisen kriittisesti sodasta välitettyyn materiaaliin.

Sodan syttymiseen on aina monia syitä ja siihen vaikuttavat monet tekijät. Toisinaan sodan syitä on etsittävä kaukaa historiasta eri kansojen ja kulttuurien jopa satoja vuosia kestäneistä erimielisyyksistä. Nykypäivän maailmassa syiden

kirjo on yhä moninaisempi. Heikko ihmisoikeustilanne, korruptio ja kansan sisäinen jakautuminen aatteellisesti ja uskonnollisesti ovat huomattavia ongelmia, jotka altistavat maan sisäiseen sekasortoon ja siten mahdollistavat vahvojen sotaisten johtajien nousemisen vallankahvaan. Kahlitsemalla käyttöön tiedotusvälineet pystyvät maan johtajat ohjailemaan kansan mielipiteitä omia etujaan ja tarkoitusperiään silmälläpitäen.

Oleellista onkin kysyä,
kuka saa äänensä kuuluviin
ja kuka ei.

Sotaa vastustavat ja sitä kannattavat aatteet ja asenteet leviävät tiedotusvälineissä nopeasti ja tehokkaasti sota-aikana. Media on helppo valjastaa mukaan sodankäyntiin. Samaan aikaan, kun osa ihmisistä pysähtyy miettimään inhimillisiä arvoja sodan julmuuksien äänellä, alkavat sodan johtajat tiedotusvälineiden avulla nostaa kansan sotahalukkuutta ja kansallistuntoa. Valtiovallan edustajat puolustelevat maan omia väkivaltaisia tekoja jopa moraalisin perustein, kun taas vihollisen hirmutöitä lähes poikkeuksetta liioitellaan. Taitavalla sotapropagandalla yksittäisiin ihmisiin ja jopa kokonaisiin kansakuntiin voidaan lietsoa sotahenkisyyttä. Usein propagandalla pyritään myös parantamaan sotaa käyvän maan julkisuuskuvaa muun maailman silmissä.

Kovassa ja osaksi hyvin epäinhimillisessäkin yhteiskunnassamme pidetään sotaa vielä onneksi vakavasti otettavana uutisaiheena. Sodan uhka nostaa pintaan

vaikeita kysymyksiä? Onko sota oikeutettu? Onko tappaminen sodassa sallitumpaa kuin tappaminen yleensä? Media ammentaa aiheita eri taistelukentiltä ja tiedottaa sodan uusimmista käänteistä. Omaisiaan menettäneiden suru, ihmisten nälkä ja koko maan lamaannuttanut tuho ja kauhistus esitetään kirkuvin otsikoin päivälehtiemme sivuilla. Uutisista voimme seurata pommien ryskettä suoraan paikan päältä.

Kotikatsomoissa kärsimys, epätoivo ja tuho tunnustetaan muttei tunnusteta - loppujen lopuksi murehdimme mieluummin omia pieniä ongelmiamme.

Tiedotusvälineet mahdollistavat sodan tiiviin seuraamisen. Median tarkoitus ei kuitenkaan ole aktivoida kansalaisia lähtemään sota-alueille raivaamaan miinoja vaan herättää ihmisten mielenkiinto, vaikuttaa mielipiteisiin, tarjota sensaatioita ja tehdä rahaa. Meistä tuskin moni olisikaan valmis lähtemään vapaaehtoistyöhön sodan runtelemille alueille, vaikka sotatilanne ja ihmisten hätä moista vaatisikin. Tiedotusvälineet ovat tehneet tehtävänsä, jos ihmiset arjen kiireessä jaksavat edes hetkeksi pysähtyä pohtimaan sotaa ja sen eri puolia.

Medialla on runsaasti potentiaalista valtaa. Median sodankäynti perustuu ydinaseiden tavoin henkiseen voimaan ja uskottavuuteen. Oleellista onkin kysyä, kuka saa äänensä kuuluviin ja kuka ei. Kenen asiaa tiedotusvälineiden näkökulmat ajavat? Puolueeton tiedottamista ei ole, sillä todellisuuden luonne vaihtelee tulkitsijansa mukaan. Vallanpitäjät ovat itse syypäitä sotiinsa. Media luo vain kulissit.

EU:n yhteinen puolustus Suomen näkökulmasta

Laura Nummela
Vääksyn Yhteiskoulu, 3. vsk.

Suomesta tuli vuonna 1995 ensimmäistä kertaa itsenäisyytensä aikana poliittisen liiton jäsen. Euroopan unionin jäsen. Tärkeintä roolia suomalaisille näyttelee Euroopan unionissa taloudelliset etuudet. Toisaalta Maastrichtin sopimuksessa Euroopan unionille asetettiin päämääräksi myös yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka. Nykypäivänä ulko- ja turvallisuuspolitiikalla on Euroopan unionissa lähes sama asema kuin perinteisellä talous- ja kauppapolitiikalla. Monet Euroopan maat ovat lisäksi olleet mukana 1948 perustetussa Länsi-Euroopan unioni WEU:ssa - Suomekin tarkkailijajäsenenä. Vaikka WEU:lla ei olekaan ollut omia sotajoukkoja, silti jonkin WEU:n jäsenmaan joutuessa hyökkäyksen kohteeksi muut jäsenmaat ovat olleet velvollisia auttamaan. Vuonna 2000 Länsi-Euroopan unionin toiminta päätettiin kuitenkin ajan mittaan lakkauttaa tai sulattaa Euroopan unioniin.

Suomella on edelleen oma ulkopolitiikkansa sekä kahdenväliset suhteet esimerkiksi Venäjään ja Yhdysvaltoihin. Kuitenkin yhä lisääntyvässä määrin Euroopan unionin maat yhtenäistävät ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa sekä Maastrichtin sopimuksen mukaisesti että siirtämällä Länsi-Euroopan unionin tehtäviä Euroopan unionille. Esimerkiksi tällä hetkellä paljon ihmisiä puhuttavilla Euroopan unionin turvatakuilla on tarkoitus taata EU-maille sotilaallista apua, jos jokin sen jäsenmaa joutuu hyökkäyksen kohteeksi. Kuitenkaan Euroopan unionin turvatakuista ei ilmeisesti ole tarkoitus tehdä kilpailijaa puolustusliitto Natolle. Jos Euroopan unionin puolustus-

politiikasta pystyttäisiin luomaan yhtenäinen ja tasavertainen kaikkien EU-maiden kesken, saattaisi se taata myös meille suomalaisille riittävän turvan, ja keskustelut Natosta voitaisiin siirtää sivummalle. Huolimatta siitä, että Suomen vaikutusmahdollisuudet Euroopan unionissa vähenevät uusien jäsenmaiden liittyessä mukaan, saattaisi suomalaisille olla järkevämpää tehdä niin ikään yhteistä talous- kuin turvallisuuspolitiikkaakin saman unionin sisällä.

Suomen sijainti Venäjän naapurivaltiona on meille toisaalta etuna sekä toisaalta haittana. Vaikka Neuvostoliiton presidentti Gorbatsov tunnustikin Suomen puolueettomuuden vuonna 1989, tämä ei silti takaa sitä, etteikö Euroopan unionin yhtenäistyvää puolustuspolitiikka vaikuttaisi Suomen ja Venäjän -välisiin suhteisiin. Euroopan unionin tiivistäessä yhteistä turvallisuuspolitiikkaansa se kasvattaa yhä suurempaa kuilua niihin Euroopan maihin, jotka eivät kuulu Euroopan unioniin - siis myös Venäjään. Kuitenkin melko epätodennäköisessä aseellisessa konfliktissa Venäjän ja Suomen välillä muut EU-maat olisivat velvollisia auttamaan Suomea. Toisaalta Venäjän ja jonkin muun EU-maan välisessä konfliktissa Suomen sijaintia saatettaisiin käyttää hyväksi siirtämällä EU-maiden yhteisiä joukkoja Suomeen ja täten sotaa voitaisiin jopa johtaa Suomesta käsin.

Toimiminen Euroopan unionin yhteisessä puolustuksessa vaatii vastavuoroisuutta; emme voi ainoastaan vastaanottaa apua, vaan meidän tulee myös tarvittaessa antaa sotilaallista tukea

muille Euroopan unionin maille. NATO -keskusteluista päätellen suomalaisilla ei ole kuitenkaan suurta intoa auttaa muita maita sotilaallisesti niiden jouduttua sotilaallisen hyökkäyksen kohteeksi. Tämä asenne saattaa johtua siitä, että on hyvin epätodennäköistä, että Suomi tulisi apua tarvitsemaan. Tilanne saattaisikin olla toinen, jos sodan uhka olisi jostain syystä todennäköinen - elleivät tällöin sisukkaat suomalaiset olisi liian kunnianhimoisia ottamaan vastaan apua. Nykyisin suurimpana uhkana Euroopassa onkin terrorismi, joskin Suomessa myös terrorismi tuntuu melko epätodennäköiseltä, sillä Suomi ei ole toiminut radikaalisti vastustaessaan terrorismia. Vaikka Euroopan unioni ei ole varsinaisesti ilmaissut yhteistä kantaansa terrorismista, silti kaikki EU-maat vastustavat terrorismia - kukin omalla tavallaan. Koska Suomi ei ole kuitenkaan osallistunut sotilaallisesti terrorismin vastustamiseen, edullisinta suomalaisille olisikin, ettei yhä yhtenevä Euroopan unioni muodostaisi kantaansa ääriantiterroristiseksi. Luovimalla aggressiivisen ja passiivisen terrorismin vastustamisen välillä Suomessa ei välttämättä tulevaisuudessakaan tarvitsisi elää terrorismin pelossa. Silti terrorismin uhatessa muiden EU-maiden tulisi auttaa mahdollisen terroristi-iskun kohteeksi joutunutta maata omien resurssien mukaisesti. Helpointa olisikin EU:n jäsenmaiden välillä jakaa tehtäviä maiden erikoisosaamisen perusteella.

On tärkeää, että Suomen puolustusvoimat ovat varautuneet erilaisiin sotilaallisiin kriiseihin. Tällöin meillä on mahdollisuus it-

senäisesti puolustaa maatamme. Suunniteltaessa Euroopan unionin yhteistä puolustussuunnitelmaa sen ei pitäisi nousta kilpailemaan maiden omien puolustussuunnitelmien kanssa. Rakentaessa Euroopan unionin kanssa yhteistä puolustusta tulisi suomalaisten esimerkiksi panostaa yhä enemmän viestintään sotatilanteessa - sehän taito meillä on hallussamme Nokian ansiosta. Puolestaan jokin muu EU-maa voisi perehtyä yhä enemmän esimerkiksi ilmatorjuntaan. Mahdollisessa Euroopan unionin maata uhkaavassa sodassa olisi näin mahdollisuus käyttää EU:n yhteistä puolustusta. Näin jokaisella Euroopan unionin maalla olisi ikään kuin kaksi eri puolustustasoa: koko Euroopan unionin oma puolustusosa-alueensa sekä omavarainen puolustuksensa.

Euroopan unionin yhteisen puolustuksen tulisikin lähinnä täydentää EU:n jäsenmaiden omia puolustussuunnitelmia - eikä niinkään korvata niitä uusilla

säädöksillä. Lisäksi Euroopan unionin vallanjaon täytyisi olla riippumaton jäsenmaiden väkiluvuista. Väkiluvultaan suurten EU-maiden mielipiteet eivät saisi edustaa koko unionin yhteistä mielipidettä. Jos Euroopan unionin pitäisi esimerkiksi päättää osallistumisestaan terrorismin vastaiseen rintamaan, väkiluvultaan suuret maat voisivat ajaa kaikki Euroopan unionin maat aseellisesti vastustamaan terrorismia. Vaikka Suomen kanta olisi tässä tilanteessa ollutkin kielteinen, voivat terroristit suunnata vihansa mihin tahansa Euroopan unionin maahan, sillä heidän viholliseksensa leimautuu koko Euroopan unioni - ei ainoastaan kyseistä asiaa ajaneet EU-maat. Tärkeää olisikin, että Euroopan unionin yhteiset puolustusasiat päätettäisiin yksimielisesti kaikilla EU-mailla ollessa käytössä sama äänimäärä. Näin myös pienten maiden, kuten Suomen, ääni pääsisi kuuluviin yhtäläillä muiden Euroopan unionin maiden kanssa.

Suomi on tähän asti päättänyt itse omasta puolueettomuudestaan, vaikka se onkin ollut Euroopan unionin jäsen. Silti Euroopan unionin suunnitelmassa yhteistä puolustuspolitiikkaa voidaan Suomenkin puolueettomuus asettaa kyseenalaiseksi. Suomi onkin eräänlaisessa tienristeyksessä: sen on Euroopan unionin maana mentävä mukaan EU:n yhteiseen puolustukseen tai sen on jättäydettävä pois yhteisestä puolustussuunnitelmasta, mikä saattaisi merkitä eristäytymistä muista Euroopan unionin maista. Vaikka päätökset Suomen näkökulmasta Euroopan unionin yhteiseen puolustukseen tehdään poliitikkojen kesken, silti tavallisellakin kansalla on mahdollisuus vaikuttaa. Omalla mielipiteellämme voimme osoittaa sen, tahdommeko mennä eteenpäin olemalla eurooppalaisia sekä ylä- että alamäissä vai tahdommeko pitää linjanamme edelleen samanlaisena huolimatta muiden EU-maiden päätöksistä.

Padasjoen Reserviläisyhdistyksille oma kummiveteraani Virosta

Padasjoen Reserviläisyhdistykset tekivät syyskokouksissaan päätöksen ottaa oma kummiveteraani Virosta. Ajatus oman veteraanin ottamisesta tuli, kun tiesimme, että Padasjoen Lions

Clubilla on useiden vuosien ajan ollut vastaavaa kummitoimintaa. Tämä toiminta sopii varsin hyvin myös reserviläisjärjestöille. Oman pitäjämme veteraaneja olemme pyrkinneet huomioimaan omilla toimillamme, parhaamme mukaan.

Heti kun Padasjoen Sanomat uutisoi hankkeestamme, otti Jukka Simola Lahdesta yhteyttä yhdistykseemme. Hän on toiminut pitkään yhdyshenkilönä Viroon. Hän on myös se henkilö joka toimittaa "lisäeläkkeen" veteraanillemme. Hän on yhteydessä mm. sikäläisten Suomipoikien kunniapuheenjohtajaan, Raul Kuutmaan. Kahdesta vaihtoehdosta valitsimme veteraaniksemme Viktor Sildnikin.

Viktorista olemme saaneet tietää sen verran, että hän on vuodepotilaana Tallinnassa. Hän on syntynyt

5.4.1921. Suomessa hän palveli 8/JR 200:ssa sotamiehenä. Suomesta hänet kotiutettiin Viroon 19.8.44. Tämän jälkeen hän toimi Virossa "Metsäveljenä" vuoteen 1951 asti, jolloin hänet vangittiin. Vangittuna hän oli vuoteen 1957. Tämän jälkeen hän on elantonsa hankkinut kauppias/kauppamiehen tehtävissä.

Yhdistystemme maksama kuukausieläkkeen määrä on n. 20,- euroa/kk ja se tilitetään puolivuositain. Summa tuntuu varsin mitättömältä meidän olosuhteessamme, mutta eteläisen naapurimaamme eläkeläisten eläkkeessä se on jo merkittävä.

Ensimmäisen lisäeläkkeen kävi Jukka Simola toimittamassa perille asti. Kuittiin Viktor laittoi vanhoja muistellen päivämääräksi 20.2.1944.

Minun rauhani

Liisa Saarela
Lahden Yhteiskoulu 2c

Unelmieni maailmassa aurinko paistaa pilvenkin takana. Sade on helmiäisenhoitoista ja syksy hallitsee pimeyden sijaan lehtipuiden väriloisto.

Maailmassani tervehditään jokaista vastaantulijaa ja arvostetaan myös pieniä yksilöitä. Aurin gon säteiden viipyilevä kosketus nostattaa hymyjä ja herättelee kauniita sanoja. Maailmani kuulostaa ehkä pelkältä unelmalta, mutta se on täyttä todellisuutta kauneudestaan huolimatta.

Kun ihmisiä pyydetään kuvailemaan todellisuutta, useimmat käyttävät sanoja epäoikeudenmukainen, väkivaltainen ja itsekeskeinen. Heidän mukaansa rakas maapallomme on tuhoon tuomittu ja läpeensä paha vailla mahdollisuutta rauhaan tai pelastukseen. Valitettavasti näin ajattelevat ihmiset ovat osittain oikeassa.

Vaikka elänkin helmiäisenhoiteisen sateen maailmassa, en kulje kaduilla silmät suljettuina. Minulla on ennakkoluuloja, näen ympärilläni paljon pahuutta ja julmuutta niin medioiden kuin silmienikin välittämänä. Suvaitsemattomuus ja epätasa-arvoisuus ovat ongelmia lähes jokaisessa yhteisössä. Rasismia kohdatakseen ei tarvitse matkustaa lähintä rautatieasemaa kauemmas. Satumainen maailmani on kuitenkin peilikuva tulevaisuudesta, jos vain uskallamme irtautua ennakkoluuloistamme ja kuunnella myös naapurin mielipiteitä.

Asenteet ovat avainasemassa, kun yritetään ponnistella kohti rauhaa. Ei riitä, että itse näkee ympärillään muutakin kuin mustaa ja valkoista, vaan on autettava myös muita ihmi-

siä huomaamaan nämä harmaan eri sävyt Päätäväisyyden lisäksi hyvänä apuna ovat usko, toivo ja rakkaus.

Jos kaikki jaksaisivat uskoa tasa-arvoon ja taistelisivat tosissaan sen puolesta, olisi se jo varmasti monta askelta lähempänä täydellisyyttä. Epätasa-arvoisuus on yksi suurimmista esteistä pysyvän rauhan tiellä. Maailma, jossa miesten etuoikeudet ja vapaudet ovat naisille vain kaukaisia haaveita, ei voi olla rauhan koti. Rauhan saavuttaminen on mahdotonta niin kauan, kun rikkaat teollisuusmaat sortavat kolmatta maailmaa välittämättä tuottamastaan inhimillisestä kärsimyksestä.

Epätasa-arvoisuus on yksi suurimmista esteistä pysyvän rauhan tiellä.

Suomessa olemme jo voiton puolella. Naiset ovat edustettuina monissa johtotehtävissä ja jopa puolustusvoimat on avannut ovensa innokkaille naisalokkaille. Jos ja kun ihmiset ovat joskus tulevaisuudessa tasa-arvoisia keskenään, on mahdollista päästä maailmanlaajuisen yhteisymmärryksen.

Veljeys ja valtakuntien rajoja rikkova yhteistyö on toinen tärkeä kynnyks, joka tulee ylittää ponnisteltaessa kohti rauhan aikaa. Jo kolme muskettisoturia tiesivät yhteistyössä piilevän voiman: "Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta." Yhteistyön avulla mahdollonkin hanke muuttuu mahdolliseksi, ennakkoluulot kari-sevat ja suvaitsevaisuus nousee avainasemaan.

Yhteistyöllä ja veljeyden tunnalla en tarkoita kaupankäyntiä, en myöskään sotilasoperaatioita. Unelmieni maailmassa yhteistyö

tarkoittaa ajatusten ja keskustelujen välistä yhteistoimintaa; ratkaisuja tehtäessä kuunnellaan jokaisen väestönsosan ajatuksia ja mielipiteet otetaan ratkaisun hetkellä myös huomioon. Toki kulttuurierot voivat hankaloittaa käytännön järjestelyjä, mutta sitkeydellä ja hyvällä tahdolla aikaisemmin vuorilta näyttäneet vaikeudet ovatkin enää pieniä hiekanjyväsiä.

Kuinka sitten saamme kansat yhdessä ponnistelemaan kohti rauhaa? Oikeaa vastausta ei varmasti ole edes olemassa. Uskon kuitenkin, että on olemassa yksi asia, jonka puolesta jokainen Maan asukas on valmis tekemään lähes mitä tahansa - vapaus. Vapauden puolesta on käyty lukuisia sotia. Suomikin on maksanut vapaudesta kovan hinnan ja vapauden meille hankineet veteraanit ovat maamme arvostetuimpia henkilöitä.

Yhteistyön avulla mahdollonkin hanke muuttuu mahdolliseksi

Vapaus on siis rauhan tulos ja samalla kannustin pyrkiä kohti rauhaa. Ihmiset ympäri maailman rakastavat vapautta, joten heihin on valettava toivoa ja uskoa. Kun on olemassa päämäärä, on olemassa myös usko päämäärän toteutumiseen.

Askeleet kohti rauhaa on otettava päättäväisesti, samalla kuitenkin varovasti. On varottava liikaa kiirettä ja uskallettava kohdata kritiikkiä ja erilaisia näkökulmia. Uskaltakaamme siis laskea irti ennakkoluuloistamme ja pyrkiäkäämme yhteisvoimin kohti tasa-arvoa ja vapautta.

Pataljoonan harjoitus 23.-25.4.2004

Heimo Lahtinen

Sain majuri Vuorisalolta käskyn, että tulen kevään harjoituksessa toimimaan pataljoonan komentajana. Ajattelin heti, että kerta

se on ensimmäinenkin. Itse harjoituksen esivalmistelu sujui vanhaan malliin, siis hyvin. Vanha ydinporukka lisättynä viestinvetäjä Harri Kuposella ja apuväellä.

Harjoitus alkoi tavanomaisella kiireellä ja varusteiden vastaanotolla Hennalassa perjantaina 23.4. Harjoituspaikkana oli Hälvälä ja siellä lähinnä mörssäri- ja huoltokeskus. Harjoitus sujui melko lailla vanhojen kuvioiden mukaan. Huolto sai olla ensi kertaa huoltokoulutuskeskuksessa. Sissejä oli tavallista enemmän, omien lisäksi Tampereelta ja Heinolasta. Viesti pelasi mallikkaasti. Itse sain todeta, että pataljoonan esikunnassa oli liian pieni miehitys. Huolto toimi erinomaisesti samoin sissit.

Tulevaisuudessa olisi hienoa, jos läänin esikunta lähtisi mukaan käskyjen lähettämiseen, kuten esim. Helsingissä ja Uudellamaalla. Saisimme näin ennakkoon tietää keitä on tulossa harjoitukseen.

Lauantai aamupäivän rastikoulutus oli erittäin hyvin järjestetty ja koulutukseen osallistuneet kiittelivätkin mielenkiintoista ohjelmaa. Kuva Antti Penttilä.

Rastikoulutus sai kehuja yhteistoimintaharjoituksessa

Juha Muje

Kevään suuri yhteistoimintaharjoitus järjestettiin tänä vuonna 23.-25.4. Hälvälässä. MPK:n järjestämään harjoitukseen oli ilmoittautunut ennätysmäärä reserviläisiä, yhteensä 153. Yksityy syy harjoituksen suosioon oli monille SA-sijoitetuille reserviläisille tullut erillinen kutsu.

Harjoitus alkoi perjantai iltpäivällä ilmoittautumisella ja varusteiden vastaanotolla Hennalan varuskunnassa, jonka jälkeen siirryttiin moottorimarssilla Hälvälään. Perjantai-ilta kului sitten majoittuessa ja joukkojen vastaanottaessa toimintakäskyjä. Joukkojen järjestäytyminen ei sujunut täysin kitkattomasti. Etenkin harvemmin MPK:n harjoituksiin osallistuneet reserviläiset olivat ihmeissään kun kenelläkään tuntunut olevan tietoa heidän tehtävästään. Lisäksi

joukoille jaettu vaatetus oli aluksi olosuhteisiin nähden liian kevyt. Osalla porukkaa alkoikin jo naama sinertää ennen kuin kadoksissa olleet sissitakit ja majoitteet oli vihdoin saatu jaettua.

Lauantai aamupäivänä joukoille annettiin rastikoulutusta, joka oli sitten erinomaisesti järjestetty. Lisäksi rastien aiheet olivat sopiva yhdistelmä tuttuja ja aivan uusia asioita. Itse pidin erityisen mielenkiintoisena sanla-koulutusta, sekä aserastia, jolla tutustuttiin puolustusvoimien uusimpiin käsiaseisiin, mm. Dragunov tarkka-ampujankivääriin, MP5 konepistooliin ja sen äänenvaimennettuun versioon. Lauantai-illalla päästiin sitten itse asiaan, eli toteuttamaan niitä tehtäviä, joita pataljoonan johto oli kullekin osastolle määrännyt. Joukkojen taistelutoiminta

huipentui myöhään yöllä, kun vihollisen väkivaltainen tiedustelu ja häirintä ulottui pataljoonan toiminta-alueelle. Valo- ja äänishow oli aika mahtava kun innostuneet kertaajat laskivat aseillaan pitkiä sarjoja pimeässä yössä. Sunnuntai aamu kului sitten varusteiden huoltoon, pakkaukseen ja luovutukseen.

Harjoituksesta jäi erittäin mukava muisto vaikka joukkojen järjestäytymisessä oli puutteita. Harjoituskutsun lähettäminen on hyvä tapa aktivoida uusia ihmisiä mukaan reserviläistoimintaan. Se kuitenkin asettaa kouluttajille omat haasteensa, sillä kutsutut ovat taustoiltaan paljon kirjavampaa porukkaa kuin vapaaehtoisten kertausharjoitusten kävijät ovat keskimäärin olleet.

Reipasta menoa Hälvälässä Lylyinen kilpailtiin hyvässä säässä

Juha Muje

14.-15.8. kilpailtiin jo 26.n kerran Hämeen sotilasläänin paikallistaistelutaitokilpailu Lylyinen. Sotilastaitokilpailu on Hämeen Sotilasläänin sotilasalueiden välinen, vuosittain järjestettävä reserviläisten partiokilpailu, jonka päämäärinä ovat reserviläisten paikallistaistelutaitojen ja fyysisen kunnon kehittäminen, sekä maanpuolustustahdon ylläpito. Kilpailuun osallistui 33 4-miehistä joukkuetta Päijät-Hämeestä, Etelä-Hämeestä, Kanta-Hämeestä ja Pirkanmaalta.

Kilpailuun kuului ammuntaa, erilaisia tehtävärasteja, pikamarssi sekä suunnistusosuus. Rastitehtävät olivat suurimmalta osalta varsin tuttuja, mutta kuten Lylyisen luonteeseen kuuluu oli tälläkin kertaa haettu myös jotain uutta. Yllättävin tehtävä oli tällä kertaa erilaisten tietokoneen korttien ja liittimien tunnistaminen. Kilpailijat saivat koko viikonlopun nauttia varsin hyvästä säästä, satunnaiset sadekuurotkin menivät nopeasti ohi kastelematta kilpailijoita sen enempää.

Numerolappu rintaan ja sitten menoksi. Kuva Matti Sini 7 Hämsle

Lylyinen on melko iso tapahtuma ja sen suunnittelu on aloitettu jo hyvissä ajoin. Kilpailunjohtaja maj Kimmo Hartikainen oli antanut ensimmäiset esikäskyt jo alkutalvesta ja kilpailu sujuikin varsin hyvin. Ainoan ongelman muodosti aikataulun venyminen, minkä takia osa kilpailijoista pääsi varsin myöhään

saunaan lauantai-iltana. Sunnuntaiksi aikataulua hieman muutettiin ja loppuseremoniat saatiin vietyä lähes alkuperäisen aikataulun mukaisesti läpi. Niin kilpailijat kuin järjestäjätkin tuntuivat kaikki olevan tyytyväisiä viikonlopun antiin.

Kilpailu oli kärjen osalta varsin tasainen, sillä kuusi parasta joukkuetta mahtuivat 4.n pisteen sisään. Kilpailun voitti Riihimäen partio (96 p.), toiseksi sijoittui Ylöjärvi (95 p.) ja kolmanneksi Forssa (95 p.). Päijät-Hämäläiset joukkueet löytyvät sijoilta: 6. Padasjoki (93 p.), 12. Nastola (82 p.), 13. Heinola II (80 p.), 15. Heinola I (77 p.), 17. Heinola III (76 p.), 20. Asikkala (75 p.), 21. Heinola IV (73 p.), 22. Lahti (72 p.) ja 29. Kärkölä (65 p.) Kilpailun kiertopalkintona on ikuisesti kiertävä, entisen Hämeenlinnan Sotilaspiirin päällikön everstiluutnantti Reino KVäisäsen lahjoittama ”Paikallistaistelijan kivääri”, jossa olevaan laattaan kai-verretaan voittaneen sotilasalueen nimi ja voittovuosi.

Tehtävä on saatu ja ankara miettiminen alkaa. Sanla-rasti oli huomattavasti viimevuotista helpompi. Kuva Juha Muje.

Orimattilan Reserviläiset Repoveden kansallispuistossa

Heikki Pajuvesa

Olhavan jyhkeillä kallioilla Nooke Ylitalo, Pentti Laine, Matti Hietala ja Arto Tapiomaa. Kuva Heikki Pajuvesa.

Ryhmä orimattilalaisia reserviläisiä lähti toistamiseen eräänä kesäkuun lauantaiaamuna 2003 kohti Repoveden kansallispuistoa, Pohjois-Valkealaa. Erämaa, tilaa ja avaruutta. Puhdasta luontoa silmän kantamattomiin. Katsella, kulkea, haistella, maistellakin. Juuri sopivan laaja, ettei vastaantulijaan heti törmää ellei sitä itse erityisesti sitten halua.

Erämaa-alueella maasto vaihtelee rehevän vehmaasta havumetsästä jylhänkauniiseen kalliomaisemaan. Harjujen notkelmista pilkistävät erämaajärvet ja -lammot, joet, purot ja soitten kosteikkopaikat. Alueen topografia on oikkeuksellinen; kymmenien metrien korkuiset jyrkänteet ovat Suomen suurimpia. Vaelluspolkumme luikertelee merkittyä reittiä pitkin Lapinsalmen riippusillalle. Sillalla on pituutta 50 metriä ja painoa peräti 5 tonnia. Se on rakennettu v.1987 ja sillalta on matkaa alapuolella olevaan vedenpintaan kymmenkunta metriä. Silta on ulkoilureitistön kiinnostavimpia

kohteita. Sen läheisyydessä on nuotiokatos ja tulentekopaikka. Tähän jääme yöksi. Tankkaamme itsemme ruualla ja juomalla. Nuotion äärelle saamme seuraa muista vaellusryhmistä ja veneilijöistä. Niin ilta kuluu rattoisasti kunnes on iltatoimien aika, mm. järveen pulahtaminen ja sitten makuualusta ja —pussi esiin ja nukkumaan, keräten voimia huomiseen.

Aamun sarastaessa ensimmäiset leiriläiset jo heräävät, tuli nuotioon ja kahvipannu tulelle. On aamukahvin aika. Toiset leiriläiset heräävät aamuauringon lämpöön ja tuoreen kahvin tuoksuun. Kun aamun askareista selviämme, nostamme rinkat selkään ja käden heilautus tervehdykseksi muille leirivieraille. Aloitamme matkan kohti Kuutinkanavaa ja uittoränniä.

Repovesi sijaitsee lähellä suuria puunjalostustehtaita ja alueen runsaat vesistöt ovat mahdollistaneet puun uiton jo varhaisessa vaiheessa. Kuutinsalmen uittorännit kertovat aikoinaan alueella vallinneesta

elinvoimaisesta tukkilaiskulttuurista. Kun tukki ui lankkurännissä...

Kuutinkanava on rakennettu vuosisadan alussa, vuonna 1912. Tervajärven ja Repoveden yhdistävä kanava on kaikkiaan peräti 270 metriä pitkä. Sen lankkuränniä on uusittu 1956, sekä viimeksi vuonna 1997. Viime aikain tervauksen tuoksu tuli jo pitkälle vastaan meitä tervehtien ja toivottaen tervetulleeksi seuraavalle levähdyspaikalle. Tarkasteltuamme kanavaa lähemmin ja lukien opastustaulusta totesimme, että vuosikymmeniä jatkuneet uitot ovat tästä rännistä loppuneet 1960-luvun vaihteessa.

Tankattuamme itsemme, siirsimme rinkkamme metsän kätköön ja jatkoimme matkaa jalan (kevyin) Mustalammenvuoren näkötornille. Sieltä aukeni silmiimme hulpeat näkymät kauas yli metsäisen salon. Näkötorni on tutustumiskohteena ehdoton. Tovin siinä oltuamme, matkamme jatkui Olhavanlammelle ja sen jyrkälle kallioseinämän laelle. Voi, mitkä maisemat aukeni eteemme.

Ei kaikkea hyvää yhdellä kertaa, aloitimme paluun samaa reittiä pitkin uittorännille ja rinkoille. Matkalla sade- ja ukkoskuuro yllätti meidät. Sen minkä kesä kastelee, niin kyllä kuivaakin. Ja niin se teki, jälleen paistoi taivaalta aurinko heleästi. Perille saavuttuamme, etsimme kantamuksemme kuusen alta, rinkat ja reput selkään ja ei kun menoksi. Määränpäänä oli autojemme paikoitusalue.

Kesäisen viikonlopun voi Suomessa viettää monella eri tavalla, mutta ikimuistoisesti sen voi viettää vaeltaen kiireettömästi ja luonnosta nauttien. Retkiryhmä teki tänä vuonna viikonvaihte retken Evon luonnonmaisemiin 19.-20.6.

Tuntemattoman tiellä

Kimmo Salojoki

Lahden reserviupseerikerho järjesti 21. – 23.5.2004 matkan Laatokan Karjalaan. Matkareitin suunnittelun lähtökohtana oli JR 8:n eli Väinö Linnan Tuntemattoman Sotilaan rykmentin Jatkosodan aikana kulkema reitti. Matkan aikana tutustuttiin toki myös Talvisodan taistelupaikkoihin matkan varrella.

Oppaana matkalla oli kapt. evp. Aarno Söder, jonka tiedot viime sotiemme tapahtumista osoittautuivat erinomaisiksi. Oppaamme kuvasi tapahtumia

erittäin tarkasti ja osasi vastata myös matkalaisten esittämiin kysymyksiin epäröimättä. Suurimmaksi ongelmaksi allekirjoittaneen osalta muodosti omien valmiuksien puute tuon tietovirran omaksumiseen, koska olin ensimmäistä kertaa tutustumassa Karjalaan ja siellä oleviin taistelupaikkoihin.

Matkalle lähdimme perjantaina 21.5. aamuyöstä ja Niiralan rajan ylitys oli heti aamutuiimaan. Ensimmäisen päivän reitti oli Niirala - Niirala-Pälkjärvi-Kirjavalahdi-Läskelä-Koirinonja-Syskyjärvi-Loimola-Kollaa-Suojärvi-Jessoila-Petroskoi. Tuon päivätaipaleen osalle osui niin Talvi-, kuin Jatkosodankin taistelupaikkoja, joita en pyrikään tässä kuvaamaan. Ohessa kuvat Lemetin tienhaaran ”Surun ristiltä” ja Kollaalta.

Illan jo hämärtyessä saavuimme Petroskoihin. Vaikka itse olin lähtöä suunniteltaessa painottanut lähteväni Äänislinnaan, niin siitä Äänislinnasta, mikä sodan aikana oli Suomen hallussa ei ole enää paljoakaan jäljellä, vaan Karjalan tasavallan pääkaupunki on nykyaikainen ja siisti suurkaupunki. Matkan varrella vastaan tulleet kyläpahaistetsin eivät ole tämän vuosituhan-

STORAENSO

Syvärin silta

nen, vaan viimevuosituhannen alun vaatimusten mukaisia, jos sitäkään.

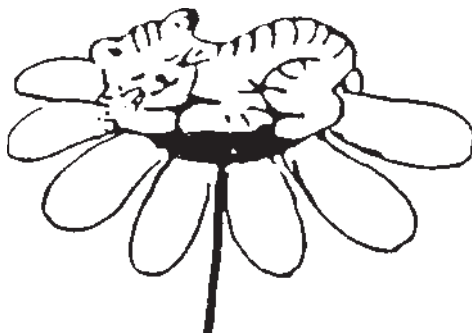
Lauantaiaamuna suuntasimme kohti Laatokkaa ja matkareittimme oli Petroskoi-Prääsä-Pyhäjärvi-Novinka-Nurmoila-Aunus- Sarmatus –Troitsakontu. Nyt keskityimme enemmän jatkosodan tapahtumiin, mutta oli oppaalamme runsaasti taustatietoja kerrottavana ja saimme lyhyen katsauksen myös vuoden 1919 Heimosodan tapahtumiin. Kä-

Salmin kirkko

vimme tutustumassa Syvärin luostariin ja voimalaitokseen.

Paluupäivän reitti oli Troitsakontu-Aunus-Tuulos-Vitele-Salmi-Pitkäranta-Sortavala-Värtsilä./Niirala. sunnuntain mieliin painuvin kohde oli Salmi, missä kertosimme taistelujen tapahtumia vuosilta 1919 – 1920 , 1941 ja 1944. Sortavalan pikaisen kaupunkierroksen jälkeen suuntasimme rajalle, missä törmäsimme tullimuodollisuuksien aiheuttamaan parin tunnin viiveeseen, ennekuin pääsimme kotimaan kamaralle.

**JO YLI 50 VUODEN AJAN
OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN**

AALTOSEN PUUTARHA OY

Porvoonjoentie 10, LAHTI

Puh. 03 7352 323

Fax 03 7352 223

Nimitervehdyksellä tuet omalla paikkakunnallasi tehtävää vapaaehtoista maanpuolustustyötä.

Tervehdyksen hinta 35,- eur, koko 80x12 mm.

Muut ilmoituskoot ja hinnat: kokosivu (246x165 mm) 170,- eur, 1/2 sivu (123x165) 100,- eur,

1/4 sivu (57x165) 60,-eur.

“ERITTÄIN VIISAS, TÄYSIN KYLMÄ, FANAATTINEN NATSI”

Maaherra Hillilä ja “Lapin polttaja” kenraali Rendulic

Graz aamuvarhaisella 23. kesäkuuta 1944. Saksan Pohjois-Suomen joukkojen komentajan kenraalieversti Eduard Dietlin vuorokauden pituinen kotiloma oli juuri päättymässä ja komentaja nousi kaupungin kentällä häntä odottaneeseen lentokoneeseen. Dietl ei ollut matkustamossa yksin. Hänen matkaseurueeseensa kuului kolme muuta kenraalia sekä joukko alempiarvoisia upseereita ja muutama aliupseeri.

Nousu Grazin kentältä sujui koneelta ohjaajalta kommelluksitta. Hän ei nostanut konetta kovinkaan korkealle vaan matkalentokorkeus jäi vain muutama sataan metriin. Vain hetki nousun jälkeen, korkeaa kukkulaa ylitettäessä kone joutui pahaan ilmakehään. Hitaasti matkannut kone syöksyi aivan puiden latvojen tasalle. Ohjaaja reagoi salamannopeasti. Hän avasi täyskaasun saattaakseen koneen nousuun, mutta aika ja onnetar eivät kuitenkaan olleet tuon kokeneen pilotin ja koneen matkustajien puolella. Grazista täysin tankein startannut kone ei onnistunut saavuttamaan tarpeeksi korkeutta vaan se törmäsi laakson vastakkaisella puolella sijainneeseen vuoreen. Kone räjähti ja syttyi tuleen. Kenraalieversti Dietl menehtyi turmassa heti.

Kenraali Dietl haudattiin Salzburgiin. Kysymys Dietlin seuraajasta tuotti Saksan päämajassa jonkin verran päänvaivaa. Ehdokkaita oli kaksi, Petsamon armeijakunnan komentaja kenraaliluutnantti Jodl sekä Jodlin edeltäjä, Hitlerin päämajaan siirretty kenraali Ritter van

Hengl. Asia esiteltiin Hitlerille, mutta hän ei hyväksynyt ehdokkaita. Hitler nimittikin uudeksi komentajaksi Skandinavian oloista täysin tietämättömän kenraalieversti Lothar Rendulicin. Heinäkuun viidentenä päivänä 1944 Pohjois-Suomen saksalaisjoukkojen uusi komentaja saapuikin tutustumiskäynnille maaherra Hillilän luo. Hillilä analysoi vierastaan. Maaherran mielestä hänellä tuntui olevan saksalaiseksi sotilaaksi erittäin korkea yleissivistys ja harrastus perehtyä nimenomaan suomalaiseen kulttuuriin. Isäntä myös totesi, että Rendulicilla oli yhtä paljon järkeä kuin Dietlillä oli ollut tunnetta. Viileän asiallinen ja hyvän esiintymiskyvyn omannut Rendulic tuntui jollain tavalla parannetulta painokselta Rovaniemellä aiemmin palvelleesta kenraalimajuri Buschenhagenista.

Hillilä hankki tietoa uudesta komentajasta myös tämän alaisilta. Kenraali Dietlin adjutanttin, yliluutnantti Friedrich Windisch-Graetzin mukaan Rendulic oli tavattoman viisas, mutta toisaalta taas täysin kylmä ja tunteeton kiipijätyyppi. Windisch-Graetzin mukaan Rendulic oli myös erityisen rahanahne ja kaikin tavoin omaa taloudellista etuaan ajava henkilö. Hän myös mainitsi Hillilälle, että Rendulic oli heti ensi toiminaan käsenyt laadituttua luettelon Dietlin hallussa olleista kahvi-, alkoholi- ja tupakkavarastoista.

Hillilän ja Rendulicin ensimmäiset tapaamiset olivatkin eräänlaisia keskinäistä tunnustelua.

Tapaamisia oli heinäkuussa

1944 useita. Herrat keskustelivat paitsi Rendulicia suuresti kiinnostaneesta Suomen sisäpoliittisesta tilanteesta niin myöskin Saksan itärintaman tapahtumista. Rendulic totesikin Hillilälle, että puna-armeija oli ylivoimaisen tykistönsä ja panssari-voimiensa ansioista vielä voimakas, mutta puolustuskannalle joutuessaan venäläiset olisivat, kiitos kelvottoman jalkaväkensä, helposti lyötävissä. Kenraali tyyntytteli Hillilää toteamalla, että Saksa tulisi pysymään Baltiassa. Narva ehkä menetettäisiin, mutta Tallinnaa saksalaiset tulisivat puolustamaan viimeiseen mieheen ja viimeiseen patruunaan saakka. Hillilä kysyikin pisteliäästi kenraalilta, että mitä Vilnan menetys merkitsi Saksalle. Rendulic kiersi kysymyksen, kuten Hillilä asian ilmaisi, “heittäytymällä täysin tietämättömäksi”. Länsirintaman tilanteesta ja tulevasta kehityksestä Rendulic totesi lyhyesti, että brittien ja amerikkalaisten sodanjohdossa ei ilmennyt mitään lahjakkuutta. Saksalaiset pitivät puoliaan Cherbourgin satamakaupungissa. Heillä oli Rendulicin mukaan ammuksia ja muonatarpeita kuudeksi viikoksi ja näiden piti hyvin riittää saksalaisten apujoukkojen saapumiseen saakka. Englantilaiset tulitaisiin siis työntämään mereen ja tämän jälkeen puna-armeijan lyöminen olisi leikintekoa.

Näiden tapaamisten perusteella Hillilä Rendulicista saama henkilökuva alkoi tarkentua. Heinäkuun lopussa 1944 hän totesikin raportissaan Helsinkiin, että uusi komentaja oli paitsi erittäin viisas niin samalla täysin kylmä, fanaattinen

natsi. Maaherra ei uskonutkaan, että Rendulic antaisi tunteidensa, "jos niitä edes olikaan", vaikuttaa ratkaisuihinsa tai esityksiinsä kuten Dietlin kohdalla oli tapahtunut.

Toisaalta kenraali toimi Hillilän mielestä kuin diplomaatti. Hän nimittäin omasi hyvän seurustelutaidon. Rendulic oli myös erittäin kiinnostunut politiikasta, mutta Hillilän mielestä hän ei kuitenkaan vielä tuntenut Suomen oloja. Hillilä myös lainasi raportissaan Rendulicin alaisten mielipiteitä ja kannanottoja. Maaherran mukaan Rovaniemellä palvelevat upseerit olivat pettyneitä siihen, että uudeksi komentajaksi ei nimitetty

Jodlia tai van Hengliä. Pahat kielet kertoivatkin, että Rendulic oli jopa pikkuasioissakin häikäilemätön taloudellisten etujensa valvoja. Eräs saksalaisupseeri, siis Dietlin adjutantti yliluutnantti Windisch-Graetz, oli myös luonnehtinut Rendulicia kiipijäksi ja kyynärpäätaktikoksi, joka oman asemansa ja taloudellisten etujensa vuoksi oli valmis aivan mihin tahansa. Hillilä kallistui sille kannalle, että Rendulic oli lähes joka suhteessa Dietlin vastakohta. Hillilä ennustikin esikuntahenkilöstölle vaikeaa tulevaisuutta. Hänen mukaan erityisesti esikuntapäällikkö, kenraali Hölter näytti olevan erityisen vaikeassa asemassa uuden komentajan suhteen. Hillilä totesikin, että

Rendulicin perehdyttyä tehtäviinsä Hölter saisi mennä.

Hillilä halusi kuitenkin säilyttää objektiivisuutensa. Hän totesikin raporttinsa lopuksi, että "näitä saksalaisten omia arviointeja en ole oman, vielä vähäisen tuntemukseni perusteella valmis allekirjoittamaan". Lokakuussa 1944, neljä kuukautta Rendulicin komentajuuden alkamisesta Hillilän asenne oli jo täysin toinen. Tuolloin Lappi oli liekeissä.

TEKSTI
Ari Mesivaara

FM. Kirjoittaja työskentelee tutkijana Urho Kekkosen arkistossa Orimattilassa

MPK ry:n syksyn kurssit

Valtakunnalliset kurssit

Johtamistaidon valtakunnallinen KRISO Int 17 -kurssi Tuusulassa 19.-24.10. (18.10.2004)

Kurssi	Paikka/Kurssinumero	Ajankohta	Ilm. aika
Turvallisuuskoulutus			
Ensiapukoulutus	Lahti 0900 04 11502	1.9.-31.12.2004	1.6.-30.8.2004
Kansalaisen turvakurssi	Orimattila 0901 04 11104	1.10.-30.12.2004	1.6.-30.9.2004
Kansalaisen turvakurssi	Hartola 0903 04 11103	1.10.-31.12.2004	1.6.-30.9.2004
Kansalaisen turvakurssi	Heinola 0903 04 11101	1.10.-31.12.2004	1.6.-30.9.2004
Kansalaisen turvakurssi	Hollola 0904 04 11102	1.10.-31.12.2004	1.6.-30.9.2004
Itsepuolustuskurssi	Heinola 0903 04 11702	1.11.-31.12.2004	1.6.-31.10.2004
Varautumiskoulutus			
Etsinnän peruskurssi	Asikkala 0902 04 12202	1.9.-31.12.2004	1.6.-30.8.2004
Kartanluku ja autosuunnistus	Lahti 0900 04 12501	1.9.-31.12.2004	1.5.-29.8.2004
Kotiseutuharjoitus	Heinola 0903 04 12304	1.9.-30.9.2004	1.6.-29.8.2004
Täydennyspoliisikoulutus	Lahti 0900 04 12401	1.9.-31.12.2004	1.6.-29.8.2004
Valmiuslainsäädäntö ja sodan	Lahti 0900 04 12503	1.9.-30.9.2004	1.12.-30.1.2004
VSS-yksikön johtajien kurssi	Sysmä 0908 04 12201	1.10.-31.12.2004	1.1.-30.9.2004
Sotilaallinen koulutus			
Kohteen suojaaminen	Heinola 0903 04 13102	1.9.-31.10.2004	1.6.-25.8.2004
Komppanian taktiikka	Sysmä 0908 04 13103	1.9.-30.9.2004	1.6.-25.8.2004
Maalien paikantaminen	Hennala 0906 04 13307	1.9.-30.12.2004	1.6.-30.8.2004
Sissitoiminta	Heinola 0903 04 13302	1.9.-31.12.2004	1.6.-25.8.2004
Sotilaan perustaidot	Hälvälä 0900 04 13401	1.9.-30.9.2004	1.6.-31.8.2004
Sotilaan perustaidot	Nastola 0907 04 13403	4.9.-4.9.2004	1.2.-31.8.2004
Kenttäkelpoisuustesti	Nastola 0907 04 13402	9.10.-9.10.2004	1.3.-5.10.2004
Kohteen suojaaminen	Hälvälä 0906 04 13105	22.10.-24.10.2004	1.8.-20.10.2004
Johtamis ja kouluttajakoulutus			
Kurssinjohtajakoulutus 2	Lahti 0900 04 14302	1.8.-31.12.2004	1.6.-1.8.2004
Muu toiminta			
Turvallisuuspolitiikka	Lahti 0900 04 16001	1.11.-30.11.2004	1.7.-1.11.2004

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin pistooli- ja kivääripäivä Orimattilassa 5.6.2004

Pienoiskivääriosuuttaan suorittamassa Matti Hietala Orim. res.

T U L O K S E T

Pienoispistooli 30 + 30 ls

Sarja Y

1. Erkki Loponen OrimRes 265+249 = 514

Y50

1. Keijo Vilander OrimRes 268+274 = 542
2. Kari Stenvall LahdRes 279+248 = 527
3. Pertti Tuohenmaa OrimRes 267+258 = 525
4. Tapani Kuisma OrimRes 260+254 = 514

Y60

1. Esko Marttila NastolanRes 272+284 = 556
2. Olavi Tammi OrimRes 182+174 = 356
3. Erkki Mikkola TiirismRes 136+140 = 276

Y70

1. Teuvo Loiva NastResUps 250+187 = 437

Pika-ammunta 60 ls

Sarja Y

1. Erkki Loponen OrimRes 162+165+164 = 492

Y50

1. Pertti Tuohenmaa OrimRes 177+178+172 = 527
2. Keijo Vilander OrimRes 181+175+164 = 520
3. Tapani Kuisma OrimRes 171+169+163 = 503

Y60

1. Esko Marttila NastolanRes 167+178+156 = 501

Y70

1. Teuvo Loiva NastResUps 159+154+155 = 468

Isopistooli 30 +30 ls

Sarja Y

1. Keijo Vilander OrimRes 267 + 237 = 504

Pienoiskivääri 60 ls makuu

Sarja Y

1. Reijo Toivanen OrimRes 538
2. Matti Hietala OrimRes 506

Sarja Y50

1. Heikki Pajuvesa OrimRes 551

Y60

1. Antero Simola P-H Sinibaretit 512
2. Erkki Mikkola TiirismRes 440

Pienoiskivääri 3 x 20 ls asento

Sarja Y

1. Reijo Toivanen OrimRes 180+146+153 = 479
2. Matti Hietala OrimRes 167+ 63+127 = 357

Sarja Y50

1. Heikki Pajuvesa OrimRes 185+112+447 = 447

Kilpailun johtaja Heimo Lahtinen

Kilpailun sihteeri Heikki Pajuvesa

Pistooliammunnan johtaja Keijo Vilander

Pienoiskivääriammunnan johtaja Reijo Toivanen

Aimo Koskentolan aloite KUNTOKILPAILU PÄIJÄT-HÄMEEN RESERVILÄILLE

Heikki Koskinen

Viimeaikoina on paljon puhuttu reserviläisten huonosta kunnosta ja ylipainosta. Yhä nuoremmat reserviläiset, ikäjaolla 25-34 vuotiaat, ovat terveydeltään, fyysisen kuntosensa ja taistelukelpoisuutensa kannalta riittämättömässä kunnossa. Puolustusvoimien reserviläisille tekemän kuntotestien perusteella vain joka neljäs (26%) nuoresta reserviläisestä harrastaa riittävästi liikuntaa.

Tästä tilanteesta huolestuneena sotakamreeri Aimo Koskentola ideoi piirillemme kilpailun, jonka tarkoituksena on aktivoida reserviläiset kuntoliikunnan pariin. - Onhan meidän vastuuntuntoisina reserviläisinä pidettävä itsemme hyvässä kunnossa, kertoo Koskentola.

Aimo Koskentola ei ainoastaan herättänyt meitä tähän kunnonkohennuskampanjaan vaan hän myös lahjoittaa eniten kuntopisteitä saaneelle vähän käytetyn, hyväkuntoisen, kolmivaihteisen sotilaspolkupyörän. Joten palkin-

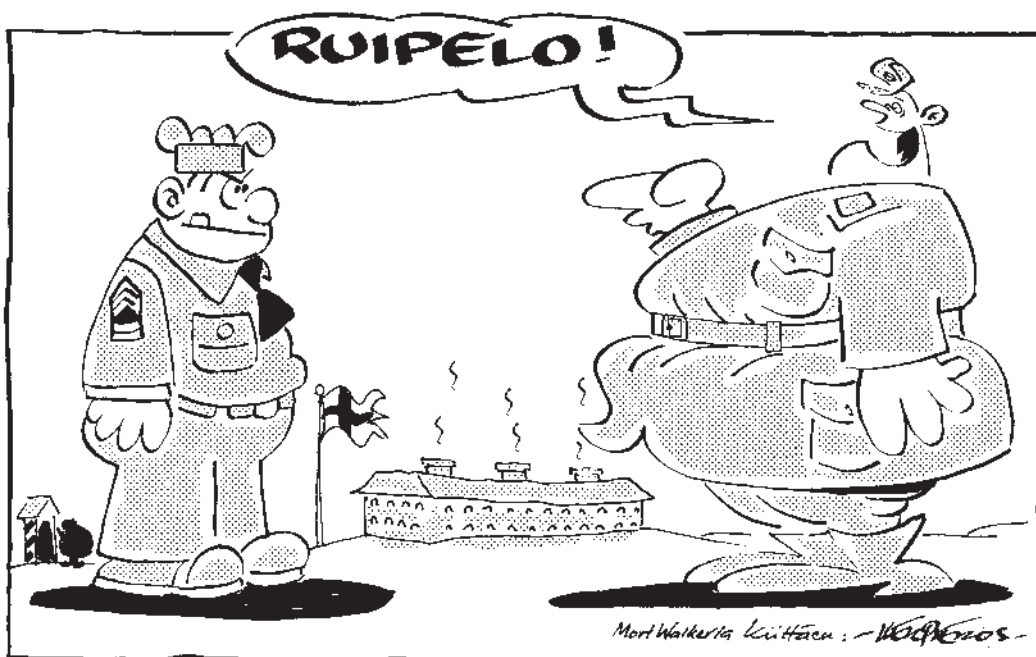
Aimo Koskentola, Juha Nuoritalo sekä Palkintopyörä. Kuva Heikki Koskinen.

tokin on varsin tavoittelemisen arvoinen ja reserviläishenkinen.

Kuntokilpailu on 1.9.2004-30.4.2005 jonka aikana kilpailuun osallistuva merkkää kuntokorttiin päivittäiset liikuntatapahtumien pistemäärän. Se henkilö, joka on keräänyt eniten pisteitä, tulee voittamaan ko. kilpailun. Kunto-

kortti löytyy netistä osoitteesta: www.mpk.fi, sekä niille joilla ei ole mahdollisuutta hakea sähköisessä muodossa olevaa lomaketta, löytyy lomake seuraavalta sivulta tässä lehdessä.

Kuntokortit kerää ja tiedot välittää eteenpäin kunkin yhdistyksen puheenjohtaja.

Veteraanityötä Padasjoella

ARKISTOHUONE TALKOOTOYÖNÄ

Heikki Koskinen

Padasjoen sotaveteraanien huoneena on ollut mihin arkistoida vanhoja järjestöjen asiakirjoja sekä muuta aineistoa joita on vuosikymmenien aikana kertynyt jäsenistön huostaan. Onhan selvä, että jos kunnan arkistotilaa ei ole, niin tavarat saattavat tuhoutua lopullisesti kun jäsenistön määrä vähenee vääjäämättömästi vuosi vuodelta.

Padasjoen reserviläisjärjestöt ovat ottaneet arkistoasian hoitaakseen ja ovat talkootyönä tehneet arkistointitilaa Padasjoen Teletalon alakerrassa olevaan huoneeseen. Huone on hyvin ilmastoitu ja paloturvallinen paikka ja soveltuu erinomaisesti arkistoksi. Kolmen reserviläisen aktiivilla toimella kyseinen huone

on valmistunut kesän mittaan ja odottaa huoneiston luovutus-tilaisuutta. Tilan on luovuttanut

paikallinen yrittäjä veloitusetta sotaveteraanien käyttöön.

Kuvassa Jukka Kontra ja Tapio Mattila viettämässä kesäistä maanantai-iltaa harrastuksen parissa. Kuva Heikki Koskinen

Päijät-Hämeen reserviläispiiri ry KUNTOKORTTI

Vuosi:

Yhd:

Nimi:

Osoite:

Ikä:

LUOKKAVAATIMUKSET

III lk	50 pistettä vuodessa
II lk	100 pistettä vuodessa
I lk	150 pistettä vuodessa (väh 100 suoritusta)
M lk	5 vuotena I lk:n vaatimus
SM lk	15 vuotena I lk:n vaatimus

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	Yht		
Tammi	Laji																																		
	Pist																																		
Helmi	Laji																																		
	Pist																																		
Maalis	Laji																																		
	Pist																																		
Huhti	Laji																																		
	Pist																																		
Touko	Laji																																		
	Pist																																		
Kesä	Laji																																		
	Pist																																		
Heinä	Laji																																		
	Pist																																		
Elo	Laji																																		
	Pist																																		
Syys	Laji																																		
	Pist																																		
Loka	Laji																																		
	Pist																																		
Marras	Laji																																		
	Pist																																		
Joulu	Laji																																		
	Pist																																		

Lajit	H = hiihto J = juoksu K = kävely L = luistelu LE = lentopallo PP = muut pallopelit	R = polku- tai laturetki P = pyöräily S = suunnistus SM = soutu ja melonta V = voimistelu U = uinti	Y = yleisurheilu A = ammunta M = jokin muu	Pisteytys 1/2 tunnin suoritus 1 piste 1 1/2 tunnin suoritus 2 pistettä Yli 3 tunnin suoritus 3 pistettä (max / pvä)
			Merkintä esim: K10 = 10 km kävely U1/2 = 1/2 tunnin uinti	

Päijät-hämeen reserviläispiirin cup-ammunta

Heikki Pajuvesa

Cup-ammunnan 2:n kierrosjärjestettiin Orimattilassa 17. 07. Toiselle kierrokselle olivat selviytyneet: Tiirismaa, Asikkala, Hartola, Heinola, Artjärvi ja Orimattila. Tosin vain Asikkala joutui kilpailemaan jatkopaikastaan muiden saadessa ensimmäisellä kierroksella luovutusvoiton.

2. kierroksen tulokset

1. Sakari Paasonen	Ti	293 pist
2. Mauri Pokkinen	Or	289
3. Arvo Koskinen	As	286
4. Timo Paalanen	As	282
5. Antti Pahalahti	Ha	280
6. Jorma Arponen	He	277
7. Eino Korhonen	He	276 (93)
8. Eero Kulmala	Or	276 (92)
9. Tuomo Lindeberg	As	274 (94)
10. Pasi Salo	Ha	274 (93)
11. Hannu Hietamaa	Ti	273
12. Juhani Piironen	He	270 (90)
13. Ilkka Putula	As	270 (87)
14. Jussi Laukkanen	As	270 (80)
15. Keijo Vilander	Or	269
16. Tapani Kuisma	Or	266
17. Taisto Tervo	Ha	264
18. Seppo Koskinen	As	261
19. Jan Heinänen	Or	260
20. Raimo Tähkänen	He	258
21. Juhani Tonteri	Ha	257
22. Veli Vapamaa	Ti	256
23. Eero Tähkänen	He	255
24. Reijo Toivanen	Or	250
25. Vilho Laakso	As.	249
26. Martti Niemi	Ha	248
27. Jorma Viitanen	As	247
28. Paavo Ihanajärvi	Ha	238 (80)
29. Tapio Riuttala	Ar	238 (74)
30. Juhani Savolainen	As	236 (86)
31. Ville Pasila	Ar	236 (81)
32. Heikki Sirkkala	Ar	230
33. Olavi Ranttila	Ar	227
34. Raimo Hietala	Or	216
35. Olavi Tmmi	Or	176

JOUKKUETULOKSET

1. Asikkala	(7)	270,29 pist./jatsoon
2. Hartola	(5)	264,60 pist./jatsoon
3. Orimattila	(7)	260,86 pist./jatsoon
4. Artjärvi	(5)	232,75 pist./jatsoon
5. Heinola	(9)	148,55 pist.
6. Tiirismaa	(6)	137,00 pist.

Asikkalan joukkue kilpailun jälkeen.

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin pistooli-cup ammunnan loppuottelu Orimattilan ampumaradalla 17.07. klo.11.00 Hartolan (Ha), Orimattilan (Or), Asikkalan (As) ja Artjärven (Ar) yhdistysten kesken.

TULOKSET

1. Timo Paalanen	As	288
2. Mauri Pokkinen	Or	285
3. Antti Pahalahti	Ha	283
4. Tuomo Lindeberg	As.	279
5. Jussi Laukkanen	As	277
6. Keijo Vilander	Or	275
7. Eero Kulmala	Or	274 (92/91)
8. Tapani Kuisma	Or	274 (92/88)
9. Arvo Koskinen	As	271
10. Pasi Salo	Ha	264
11. Taisto Tervo	Ha	262
12. Jan Heinänen	Or	260
13. Jorma Viitanen	As.	256
14. Paavo Ihanajärvi	Ha	249
15. Juhani Tonteri	Ha	246
16. Martti Niemi	Ha	245 (85)
17. Ilkka Putula	As	245 (82)
18. Ville Pasila	Ar	245 (81)
19. Reijo Toivanen	Or	242 (89)
20. Seppo Koskinen	As	242 (83)
21. Juhani Savolainen	As	237
22. Raimo Hietala	Or	231
23. Olavi Ranttila	Ar	228 (71)
24. Vilho Laakso	As	228 (63)
25. Heikki Sirkkala	Ar	220
26. Tapio Riuttala	Ar	203

Joukkuetulokset

1. Asikkala	1858 / 7	= 265,43 pist
2. Orimattila	1841 / 7	= 263,00
3. Hartola	1304 / 5	= 260,80
4. Artjärvi	896 / 4	= 224,00

Reserviläisliiton esitteet ja jäsenkaavakkeet

Liiton uusia esitteitä ja jäsenkaavakkeita on saatavana piiritoimistolta. Jäsenkaavaketta on hieman yksinkertaistettu. Uutena seikkana on uudet koodit aselajien ja sotilasarvojen osalta lomakkeen kääntöpuolella. Näin ollen jäsenrekisterit ajan saatossa palvelevat yhdistyksiä paremmin jäsenistön taustatietojen suhteen. Myös reserviläispiirien numeroiden löytyminen lomakkeesta helpottaa lomakkeen täytössä.

Uudet esitteet ovat oiva apuväline yhdistystoiminnan esittelytilaisuuksissa. Siinä kerrotaan lyhyesti

liiton toiminnasta ja eri jäsenkunnan edustajien näkemyksistä liiton toiminnasta. Yksi sivu esitteestä on varattu jäsenhakemukselle. Hakemuksen voi postittaa maksutta postin kautta.

Esitteitä ja jäsenlomakkeita on tilattavissa lisää veloitusetta myös liiton toimistolta esim. sähköpostilla osoitteesta: toimisto@reservilaisliitto.fi tai puhelimitse numerosta (09) 4056 2040.

Reserviupseeriliiton syksyn tapahtumakalenteri

Aika	Paikka	Tapahtuma
25.-26.08. 31.08.	paikka avoin RUK, Hamina	Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät Liiton neuvottelukunnan kokous 2 / 2004
09.-12.09. 17.-18.09.	Tuusula Päivölän kansanopisto	Baltic Talks Liittohallituksen kokous 3/2004
29.10.	Rovaniemi	Liittohallituksen kokous
30.-31.10.	Rovaniemi	Liittokokous ja maanpuolustusjuhla
27.11.		Liittovaltuuston kokous
06.12.	Itsenäisyyspäivä	

Reserviläisliiton syksyn tapahtumakalenteri

Aika	Paikka	Tapahtuma
21.-22.8.	Pirkkala	Reserviläisliiton ampumamestaruuskilpailut
25.-26.8. 11.-12.9.		Toiminnanjohtajien neuvottelupäivät Hallituksen kokous ja suunnittelu-seminaari
17.-19.9. 24.-26.9.	Pohjois-Karjala Loimaa	RES-huipputapahtuma Huovintien syysjotos
23.10.	Koko maa	Tiedotustempaus reserviläispiireissä
30.10.	Tampere	Hallituksen kokous
20.-21.11. 11.12.	Valkeakoski Koko maa	Reserviläisliiton syyskokous Joulutulet

Piirin syksyn tapahtumakalenteri

Elokuu 5-8 to-su 14-15 la-su	Hamina Hämeenlinna	Hamina Tattoo Etelä Hämeen Reserviupseeripiiri järjestää Hätilän taistelu-ampumaluueella Reserviläisammunta korkeapaineasein (RAK), ampumakilpailun. Kotisivu: http://koti.virpi.net/rak Päijät-Hämeen ilmoittautumiset Kimmo Salojoki kimmo.salojoki@luukku.com
21 la	Hennala	Urheilukoulun perinnepäivän vietto, 25-vuotisjuhluvuosi
21-22 la-su	Utti Tyrri	Kymenlaakson Reserviupseeripiiri RUL:n ampumamestaruuskilpailut
29 su		Kosken Sotaveteraanien kirkkopyhä
Syyskuu 4-5 la-su	Lahti	Valtakunnalliset sotilaskotipäivät Hennalassa
14-16 ti-to	Lahti	Sotilaiden ammunnan SM-kilpailut, Hälvälä
Lokakuu 9 la 15-17 pe-su	Reserviupseerikerho Lahti	Kenttäkelpoisuus Suomen Sinibaretiliiton syyskokous Alex Park Hotel

ResUL SYKSYN 2004 LIIKUNNAN TAPAHTUMAKALENTERI

2. Kilpailutoiminta

elokuu erna-kilpailu viro

elokuu maastopika-ammunta ja maastokilpailu, pitopaikka auki

27.-29.8 nuorten partiokilpailu Ruotsi, Vällinge

21.-22.8 rul:in amp.mest.kilpailu Kymenlaakso

21.-22.8 res:in amp.mest.kilpailu Pirkkala

elo-syysk.tarkka-ampujakilpailu

3.-4.9. merikilpailu Uusikaupunki

1.-2.10 partiokilpailu Turku

Kuntoliikunta

24.-26.9 syysjotos Loimaa

4. Liittokokoukset

06.04.2004 kevätkokous Helsinki

23.10.2004 syyskokous Tampere

Yhdistysten yhteystiedot

Artjärvi

ups. Tattari Tapio
Värjärintie 3, 16230 ARTJÄRVI

res. Pihatie Veli-Matti
Jokitie 5, 16200 ARTJÄRVI

Asikkala

ups. Vahto Heikki
Aisakuja 1, 17200 VÄÄKSY

res. Putula Ilkka
Suojamäentie 18, 17320 ASIKKALA

Hartola

ups. Kivinen Hannu
Lampitie 3, 19600 HARTOLA

res. Sertti Reijo
Vanhanmyllyntie 22
19600 HARTOLA

Heinola

ups. Penttilä Antti S.A.
Telakkatie 3 A2, 18100 HEINOLA
0440 624 705

res. Sormunen Seppo
Lammaskallionkatu 3 E48
18150 HEINOLA

Hollola

ups. Rosendahl Jussi
Kutajoentie 376, 16730 KUTAJÄRVI

res. Katso Tiirismaa

Hämeenkoski

ups. Brofeldt Tapani
Kaunkorventie 501
16800 HÄMEENKOSKI

res. Katso Tiirismaa

Kärkölä

ups Nuoritalo Juha
Kärköläntie 278, 16670 LAPPILA

res. Katso Tiirismaa

Lahti

ups Sarilo Atte
Niemenkatu 2 B 37, 15140 LAHTI 14

res. Eskeli Hannu
Harjutie 15 B 9, 15880 Hollola
040-585 5922

Nastola

ups Kallio Tero
Uudenkyläntie 47, 16100 UUSIKYLÄ

res. Roininen Timo Petri
Puutarhatie 16 AS 11
16100 UUSIKYLÄ

Orimattila

ups Lahtinen Heimo
Virtalankuja 8, 16300 ORIMATTILA

res. Hietala Matti
Helsingintie 136, 16300 ORIMATTILA

Padasjoki

ups Mattila Tapio
Valutie, 17500 PADASJOKI

res. Valtonen Pekka
Luhtatie 6, 17500 PADASJOKI

Sysmä

ups Rekola Heikki
Uusjoutsjärventie 238, 19700 SYSMÄ

res. Ollikainen Seppo
Suntiontie 3, 19700 SYSMÄ

Tiirismaa

res. Kimmo Salojoki
kimmo.salojoki@koskisen.fi
040 553 4424

Port Payé
Finlande
106146
●
posti

Olemme mukana tukemassa vapaaehtoista maanpuolustustyötä

RAUTANET

HÄMEENKOSKEN RAUTAKAUPPA

Koskikartanon kauppakeskus
Hämeenkoski

Hake-, sahatavara ja
lekasorakuljetukset

Kuljetusliike A. Siltala Oy
Hollola

KOSKISEN

Kaivinkoneurakoitsija
Timo Laiho

Kärkölä

Kuljetus- ja rakennuspalvelu
Ikävalko Oy

Kärkölä

www.asapen.net/respiiri